

ERGELEI SENO KAPYTONO.

—* PARASZITA —*

PER JIO LOCNA SUNU.

— [TOLESNIS TRAUKIS.] —

— Hei! Duszak! Duszak!
— paszauki tewas — ir senis-
sugrizo — o pasakike, tegut ap-
sykuta.

— Gerai ponas kapytone —
ir wela iszejo.

— Hei, hei, klausykite Du-
szak!

— Klausan ant prysakimo.

— Kad plaukus nusykirtu
grazei, trumpai, suprant! Dai
gtus wisus turet: suprant; wi-
sus!

— Suprantu ponas kapito-
ne.

Wos iszejo, tewas wela ka
toki atsytine, pribego pas lan-
ga, atidare ir paszauki:

— Duszak! sugrizk!

Senis wela grizo pas langa.

— Sergek-gi Kownackio,
idant ne pasygiartu. De! mei-
les Diewo priziurek, ba kas
nukirtu plaukus.

— Gerai ponas kapitone!
Nes kaip rodos Gamulka wa-
kar drauge su pacze nuejo in
mafuna.

— Tai taw, tai rots, kaip
pawasarinei zasukai iszyskir-
ste. Kad jin perkunas uz mu-
sztu, asz siuntiniui uzmokesiui,
siunskie tuojaus jeszokot, isz tu
kro kora Diewo! — tare tewas
uzdaridamas langa — niekad
negali jin sugaudit. Palaukit.
nutwersiu juosius trumpai!
Tai wiruti: in mafuna latras
nusywiklo: asz jiam parodisui
mafuna!

Waikeszinejo po grincez-ko-
ki laik, pats in sawe kalbejo
rankom szwituoamas; ant
kart sustojo, plauksztelejo saw
su ranka in kakta ir paszauki:

— Tai rots priwiriaw saw
koszes! Pacziuke Zosele! ar
miegi tu?

Matyna ne nepasyjudino.
Tewas paantrino:

— Zosele! girdi?

Ir wela tilejo. Prisyartino
prie lowos ir pajudino mie-
gante, kalbedamas pamazeli: —
Zosele! — Zosele!

Ne zinaw ar motina tikrai
miegojo, ar tikrai nudawe; ga-
na, jog pabudo rodos isz kie-
taus miego ir supikus tare:

— Duokite man szwenta pa-
kaju!

— Nes mano brangiause,
dydele nelaima mus patiko!

— Koke nelaima? — pak-
lause nusydwiniw ir su baime.

— Ir tu nedasypranti, jog
subatoje mano warduwas.

— Na ir kas isz to? Tame
jokios nelaimes ne matau.

— Subatoje smotras, ne gir-
dejei?

— Mano brangus, duok man
pakaju: ejk guft ir duokie
man miegot, esmiu nuwargus.

— Isz tawes duszele tikra
korone. Kaip ne reike, tai
tauszki ne zinai ne ka, o kaip
noriu praszit rodos, tai ne zo-
dzio ne goli iszkwoit. Ka da-
bar darit su sweczais, kuriuos
uszpraszai: Kalbek, de! Die-
wo?

— U-gi tu Gawlik, kokius
czion pungulus neszi, po szimts
dzionwitu welniu! Ziurekit, jis
gatawas ir patalus pacizos at-
neszt. Parodik, ba tu atneszei?

— Kad ponas liepei wiska
atneszt ant perziuros, tai asz
wiska ir atnesziau.

— O tegut tawe perkunas!

— Tai wireli! ponas kapi-
tonas, norynt karta gawo dage
in panodegi, — tare motina szip
sodamosy — dabar tai ir asz ka-
zenklinu. Barei ka tikrai, da-
bar zinokis: kam man in ka-
reiwiszkus weikalus maiszitis.

— Ne pik jau, ne pik, pa-
zinsti mano buda: pasakik ka
asz su sweczais padarisiu, o da-
tas wejewaisis Wolinskis pri-
zadejo kelis wezimius swecziau
pristatit.

— Ar ne zinai mano ponas
kapitone, kaip su sweczais ap-
syet? Priimsy kaip wisada ir
gana.

— Nes kaip juosius priimt!
Ka jenaarofas pasakitu ant to:
cze smotras, o pas kapitona ba-
lus. Ne, tai ne gali but, pa-
zinstu dinstu, duotu man pipi-
ri inwales. Ne kitaip. reike
suraszit gromatas...

— Ar gal raszisy kad ne at-
wazuotu! — paszauki motina —
tai rots padarimtu. Siki ant
metu kwietu pas sawe ir dabar
wela atkwietu: tai rots prisy-
juoktu! Ant galo kas man do-
to, asz noriu miegot; be to: zi-
nai jog koznas pasyregias, in-
sytaise szir ir ta ant tos dienos,
o wela kadai siuntinis spes wi-
sur aplakstis.

— O mano Diewe! mano
Diewe! usz ka mane taip sun-
kei kankini? — isztare su dyde-
liu susyjudinimu. — O tas smot-
ras, ar zinai weluk puse to ka
turiu ne tekt, kad but galima
ar ta smotra atidet, ar baliu
pertraukt.

Motyna juokesy isz ergeliu
tewo, senis rankas lauze ir bu-
tu gal werkias, nes motyna dy-
nosy.

— Nesyrupink, mano wire!
— tare motyna paimta galleste
— wiskas bus gerai: asz taw
duodu zodi. Ejkie guft, o rito
ploziau apie tai pakalbe-
sywa.

Tewas pabuczewo motyna ir
apmalszintas per motyna, kaip
rodos bene atsygule pas mama
in wiena lowa....

Arne gana buwo paimt tris
marszkinius, o tu net ciela tu-
zyna. Kur tu tai padesy? O
koki tai dirzai? I tu senas ne-
wala: palauk po smotruai, pa-
statisiu ant cielos nedelos ant
wartos!

— U-gi kas wela po wel-
niu! Kas taw taip plaukus nu-
kirpo? Isztikro korone Diewo!
Zmogau! tu gal isz proto isz-
ejei! ziurejo kapitonas pri-
kiszias zwake prie Gawlika
galwos. Isz tikro baisu buwo
ziuret, ba wieni trepai ant
galwos.

— Kas tawe taip apibjauri-
no? — suriko atszokias kelis
zingnius — kalbek, kas?

— Katre ponas kapitone.

— Koke Katre, rakali?

— Ta mano gaspadine. Ijje
pasake, jog labai grazei nu-
kirpo.

— O kad tu szimta armotu
kuflu suedstum! Na ziurekite
mano zmonelei, jis iszrodo kaip
ne Diewo sutwerimas. Kow-
nacki! de! Diewo! Kownacki,
pataiskie jiam kaip norint.
Na tai rots gremezdas, Katrei
dawe kirpt! 15 lazdu gausy
po smotruai! Asz taw parodisui
kam duot plaukus kirpt.

— Ponas kapitone — atsake
nusygandias inwalidas: Du-
szakas prisake, idant butie
priesz diena nukirptu; asz ga-
na rupynausy kas mane nu-
kirps, sztai Katre pasygailejo
manias ir zirklems ka awes-
kiarpa — nukirpo. Diewazi
ponas kapitone, ijje sake, jog
labai gerai, ir....

— Tilek senas gremezde, ba
kad asz Diewo ne bijotau ir
kad ne butu man gaila tawo
senu kaufu, tai taw inkrestau
koke 40 lazdu, jog net welnei
pekloje uz uodegu nusytweria
kazoka szoktu!

— O kur Gomulka? Dusza-
kai, ar nusiuntei jio?

— O kaip-gi, ponas kapi-
tone, tikrai ten beda su juom,
ba jiam badai waikinas nu-
skendo.

— Kas wela? sunus nusken-
do! Tai taw! jis gal ne ateis,
o ir taip jius suwis mazai. Nes
biednas zmogelis! ir kada tas
atsytiko?

— Wakar sugrizo bernas
mano gaspadines ir kalbejo,
jog per ciela nakti jeszkojo jio
wandenije su ziburiu ir ne ra-
do, — badai jauniawes.

— Tpfu po welniu, tai bai-
sy naujiena.... kaip man, tai
man isz tikro reike kiba pasy-
kart; czion smotras, warduwas,
skenduois ir da Diewas zino
kas gali butie: isztikro reike
pasuunst! Kokis tai kwaiwas ta
sai Gomulka, waikus iminet
nas waikas, paszokau isz lowos,
pasyredziau greitai ir cu ant
adwako.

Keli zalnierei, tarp kuriu ir
Kownackis suwis blawus, kru-
tejo smagei: tai nuiminoje no
auksztosurudijusius karabinus
tai atnesztus pungulus perziu-
rinejo, tai wieni su kitais kal-
bejo apie smotra.

Tewas piko, jog da ne wisy
buwo susyrinke, ruzino sawisz-
kai ir katras tikrai inejo, tuo-
jaws uszkuplo su tukstanteis
batalijonu welniu.

— U-gi tu Gawlik, kokius
czion pungulus neszi, po szimts
dzionwitu welniu! Ziurekit, jis
gatawas ir patalus pacizos at-
neszt. Parodik, ba tu atneszei?

— Kad ponas liepei wiska
atneszt ant perziuros, tai asz
wiska ir atnesziau.

— O tegut tawe perkunas!

— U-gi kas wela po wel-
niu! Kas taw taip plaukus nu-
kirpo? Isztikro korone Diewo!
Zmogau! tu gal isz proto isz-
ejei! ziurejo kapitonas pri-
kiszias zwake prie Gawlika
galwos. Isz tikro baisu buwo
ziuret, ba wieni trepai ant
galwos.

— Kas tawe taip apibjauri-
no? — suriko atszokias kelis
zingnius — kalbek, kas?

— Katre ponas kapitone.

— Koke Katre, rakali?

— Ta mano gaspadine. Ijje
pasake, jog labai grazei nu-
kirpo.

— O kad tu szimta armotu
kuflu suedstum! Na ziurekite
mano zmonelei, jis iszrodo kaip
ne Diewo sutwerimas. Kow-
nacki! de! Diewo! Kownacki,
pataiskie jiam kaip norint.
Na tai rots gremezdas, Katrei
dawe kirpt! 15 lazdu gausy
po smotruai! Asz taw parodisui
kam duot plaukus kirpt.

— Ponas kapitone — atsake
nusygandias inwalidas: Du-
szakas prisake, idant butie
priesz diena nukirptu; asz ga-
na rupynausy kas mane nu-
kirps, sztai Katre pasygailejo
manias ir zirklems ka awes-
kiarpa — nukirpo. Diewazi
ponas kapitone, ijje sake, jog
labai gerai, ir....

— Tilek senas gremezde, ba
kad asz Diewo ne bijotau ir
kad ne butu man gaila tawo
senu kaufu, tai taw inkrestau
koke 40 lazdu, jog net welnei
pekloje uz uodegu nusytweria
kazoka szoktu!

— O kur Gomulka? Dusza-
kai, ar nusiuntei jio?

— O kaip-gi, ponas kapi-
tone, tikrai ten beda su juom,
ba jiam badai waikinas nu-
skendo.

— Kas wela? sunus nusken-
do! Tai taw! jis gal ne ateis,
o ir taip jius suwis mazai. Nes
biednas zmogelis! ir kada tas
atsytiko?

— Wakar sugrizo bernas
mano gaspadines ir kalbejo,
jog per ciela nakti jeszkojo jio
wandenije su ziburiu ir ne ra-
do, — badai jauniawes.

— Tpfu po welniu, tai bai-
sy naujiena.... kaip man, tai
man isz tikro reike kiba pasy-
kart; czion smotras, warduwas,
skenduois ir da Diewas zino
kas gali butie: isztikro reike
pasuunst! Kokis tai kwaiwas ta
sai Gomulka, waikus iminet
nas waikas, paszokau isz lowos,
pasyredziau greitai ir cu ant
adwako.

Keli zalnierei, tarp kuriu ir
Kownackis suwis blawus, kru-
tejo smagei: tai nuiminoje no
auksztosurudijusius karabinus
tai atnesztus pungulus perziu-
rinejo, tai wieni su kitais kal-
bejo apie smotra.

Tewas piko, jog da ne wisy
buwo susyrinke, ruzino sawisz-
kai ir katras tikrai inejo, tuo-
jaws uszkuplo su tukstanteis
batalijonu welniu.

— U-gi tu Gawlik, kokius
czion pungulus neszi, po szimts
dzionwitu welniu! Ziurekit, jis
gatawas ir patalus pacizos at-
neszt. Parodik, ba tu atneszei?

— Kad ponas liepei wiska
atneszt ant perziuros, tai asz
wiska ir atnesziau.

— O tegut tawe perkunas!

— Tai wireli! ponas kapi-
tonas, norynt karta gawo dage
in panodegi, — tare motina szip
sodamosy — dabar tai ir asz ka-
zenklinu. Barei ka tikrai, da-
bar zinokis: kam man in ka-
reiwiszkus weikalus maiszitis.

— Ne pik jau, ne pik, pa-
zinsti mano buda: pasakik ka
asz su sweczais padarisiu, o da-
tas wejewaisis Wolinskis pri-
zadejo kelis wezimius swecziau
pristatit.

— Ar ne zinai mano ponas
kapitone, kaip su sweczais ap-
syet? Priimsy kaip wisada ir
gana.

— Nes kaip juosius priimt!
Ka jenaarofas pasakitu ant to:
cze smotras, o pas kapitona ba-
lus. Ne, tai ne gali but, pa-
zinstu dinstu, duotu man pipi-
ri inwales. Ne kitaip. reike
suraszit gromatas...

— Ar gal raszisy kad ne at-
wazuotu! — paszauki motina —
tai rots padarimtu. Siki ant
metu kwietu pas sawe ir dabar
wela atkwietu: tai rots prisy-
juoktu! Ant galo kas man do-
to, asz noriu miegot; be to: zi-
nai jog koznas pasyregias, in-
sytaise szir ir ta ant tos dienos,
o wela kadai siuntinis spes wi-
sur aplakstis.

— O mano Diewe! mano
Diewe! usz ka mane taip sun-
kei kankini? — isztare su dyde-
liu susyjudinimu. — O tas smot-
ras, ar zinai weluk puse to ka
turiu ne tekt, kad but galima
ar ta smotra atidet, ar baliu
pertraukt.

Motyna juokesy isz ergeliu
tewo, senis rankas lauze ir bu-
tu gal werkias, nes motyna dy-
nosy.

— Nesyrupink, mano wire!
— tare motyna paimta galleste
— wiskas bus gerai: asz taw
duodu zodi. Ejkie guft, o rito
ploziau apie tai pakalbe-
sywa.

Tewas pabuczewo motyna ir
apmalszintas per motyna, kaip
rodos bene atsygule pas mama
in wiena lowa....

Arne gana buwo paimt tris
marszkinius, o tu net ciela tu-
zyna. Kur tu tai padesy? O
koki tai dirzai? I tu senas ne-
wala: palauk po smotruai, pa-
statisiu ant cielos nedelos ant
wartos!

— U-gi kas wela po wel-
niu! Kas taw taip plaukus nu-
kirpo? Isztikro korone Diewo!
Zmogau! tu gal isz proto isz-
ejei! ziurejo kapitonas pri-
kiszias zwake prie Gawlika
galwos. Isz tikro baisu buwo
ziuret, ba wieni trepai ant
galwos.

— Kas tawe taip apibjauri-
no? — suriko atszokias kelis
zingnius — kalbek, kas?

— Katre ponas kapitone.

— Koke Katre, rakali?

— Ta mano gaspadine. Ijje
pasake, jog labai grazei nu-
kirpo.

— U-gi kas wela po wel-
niu! Kas taw taip plaukus nu-
kirpo? Isztikro korone Diewo!
Zmogau! tu gal isz proto isz-
ejei! ziurejo kapitonas pri-
kiszias zwake prie Gawlika
galwos. Isz tikro baisu buwo
ziuret, ba wieni trepai ant
galwos.

— Kas tawe taip apibjauri-
no? — suriko atszokias kelis
zingnius — kalbek, kas?

— Katre ponas kapitone.

— Koke Katre, rakali?

— Ta mano gaspadine. Ijje
pasake, jog labai grazei nu-
kirpo.

— O kad tu szimta armotu
kuflu suedstum! Na ziurekite
mano zmonelei, jis iszrodo kaip
ne Diewo sutwerimas. Kow-
nacki! de! Diewo! Kownacki,
pataiskie jiam kaip norint.
Na tai rots gremezdas, Katrei
dawe kirpt! 15 lazdu gausy
po smotruai! Asz taw parodisui
kam duot plaukus kirpt.

— Ponas kapitone — atsake
nusygandias inwalidas: Du-
szakas prisake, idant butie
priesz diena nukirptu; asz ga-
na rupynausy kas mane nu-
kirps, sztai Katre pasygailejo
manias ir zirklems ka awes-
kiarpa — nukirpo. Diewazi
ponas kapitone, ijje sake, jog
labai gerai, ir....

— Tilek senas gremezde, ba
kad asz Diewo ne bijotau ir
kad ne butu man gaila tawo
senu kaufu, tai taw inkrestau
koke 40 lazdu, jog net welnei
pekloje uz uodegu nusytweria
kazoka szoktu!

— O kur Gomulka? Dusza-
kai, ar nusiuntei jio?

— O kaip-gi, ponas kapi-
tone, tikrai ten beda su juom,
ba jiam badai waikinas nu-
skendo.

— Kas wela? sunus nusken-
do! Tai taw! jis gal ne ateis,
o ir taip jius suwis mazai. Nes
biednas zmogelis! ir kada tas
atsytiko?

— Wakar sugrizo bernas
mano gaspadines ir kalbejo,
jog per ciela nakti jeszkojo jio
wandenije su ziburiu ir ne ra-
do, — badai jauniawes.

— Tpfu po welniu, tai bai-
sy naujiena.... kaip man, tai
man isz tikro reike kiba pasy-
kart; czion smotras, warduwas,
skenduois ir da Diewas zino
kas gali butie: isztikro reike
pasuunst! Kokis tai kwaiwas ta
sai Gomulka, waikus iminet
nas waikas, paszokau isz lowos,
pasyredziau greitai ir cu ant
adwako.

Keli zalnierei, tarp kuriu ir
Kownackis suwis blawus, kru-
tejo smagei: tai nuiminoje no
auksztosurudijusius karabinus
tai atnesztus pungulus perziu-
rinejo, tai wieni su kitais kal-
bejo apie smotra.

Tewas piko, jog da ne wisy
buwo susyrinke, ruzino sawisz-
kai ir katras tikrai inejo, tuo-
jaws uszkuplo su tukstanteis
batalijonu welniu.

— U-gi tu Gawlik, kokius
czion pungulus neszi, po szimts
dzionwitu welniu! Ziurekit, jis
gatawas ir patalus pacizos at-
neszt. Parodik, ba tu atneszei?

— Kad ponas liepei wiska
atneszt ant perziuros, tai asz
wiska ir atnesziau.

— O tegut tawe perkunas!

— Tai wireli! ponas kapi-
tonas, norynt karta gawo dage
in panodegi, — tare motina szip
sodamosy — dabar tai ir asz ka-
zenklinu. Barei ka tikrai, da-
bar zinokis: kam man in ka-
reiwiszkus weikalus maiszitis.

— Ne pik jau, ne pik, pa-
zinsti mano buda: pasakik ka
asz su sweczais padarisiu, o da-
tas wejewaisis Wolinskis pri-
zadejo kelis wezimius swecziau
pristatit.

— Ar ne zinai mano ponas
kapitone, kaip su sweczais ap-
syet? Priimsy kaip wisada ir
gana.

— Nes kaip juosius priimt!
Ka jenaarofas pasakitu ant to:
cze smotras, o pas kapitona ba-
lus. Ne, tai ne gali but, pa-
zinstu dinstu, duotu man pipi-
ri inwales. Ne kitaip. reike
suraszit gromatas...

— Ar gal raszisy kad ne at-
wazuotu! — paszauki motina —
tai rots padarimtu. Siki ant
metu kwietu pas sawe ir dabar
wela atkwietu: tai rots prisy-
juoktu! Ant galo kas man do-
to, asz noriu miegot; be to: zi-
nai jog koznas pasyregias, in-
sytaise szir ir ta ant tos dienos,
o wela kadai siuntinis spes wi-
sur aplakstis.

— O mano Diewe! mano
Diewe! usz ka mane taip sun-
kei kankini? — isztare su dyde-
liu susyjudinimu. — O tas smot-
ras, ar zinai weluk puse to ka
turiu ne tekt, kad but galima
ar ta smotra atidet, ar baliu
pertraukt.

Motyna juokesy isz ergeliu
tewo, senis rankas lauze ir bu-
tu gal werkias, nes motyna dy-
nosy.

— Nesyrupink, mano wire!
— tare motyna paimta galleste
— wiskas bus gerai: asz taw
duodu zodi. Ejkie guft, o rito
ploziau apie tai pakalbe-
sywa.

Tewas pabuczewo motyna ir
apmalszintas per motyna, kaip
rodos bene atsygule pas mama
in wiena lowa....

Arne gana buwo paimt tris
marszkinius, o tu net ciela tu-
zyna. Kur tu tai padesy? O
koki tai dirzai? I tu senas ne-
wala: palauk po smotruai, pa-
statisiu ant cielos nedelos ant
wartos!

— U-gi kas wela po wel-
niu! Kas taw taip plaukus nu-
kirpo? Isztikro korone Diewo!
Zmogau! tu gal isz proto isz-
ejei! ziurejo kapitonas pri-
kiszias zwake prie Gawlika
galwos. Isz tikro baisu buwo
ziuret, ba wieni trepai ant
galwos.

— Kas tawe taip apibjauri-
no? — suriko atszokias kelis
zingnius — kalbek, kas?

— Katre ponas kapitone.

— Koke Katre, rakali?

— Ta mano gaspadine. Ijje
pasake, jog labai grazei nu-
kirpo.

— U-gi kas wela po wel-
niu! Kas taw taip plaukus nu-
kirpo? Isztikro korone Diewo!
Zmogau! tu gal isz proto isz-
ejei! ziurejo kapitonas pri-
kiszias zwake prie Gawlika
galwos. Isz tikro baisu buwo
ziuret, ba wieni trepai ant
galwos.

— Kas tawe taip apibjauri-
no? — suriko atszokias kelis
zingnius — kalbek, kas?

— Katre ponas kapitone.

— Koke Katre, rakali?

— Ta mano gaspadine. Ijje
pasake, jog labai grazei nu-
kirpo.

— O kad tu szimta armotu
kuflu suedstum! Na ziurekite
mano zmonelei, jis iszrodo kaip
ne Diewo sutwerimas. Kow-
nacki! de! Diewo! Kownacki,
pataiskie jiam kaip norint.
Na tai rots gremezdas, Katrei
dawe kirpt! 15 lazdu gausy
po smotruai! Asz taw parodisui
kam duot plaukus kirpt.

— Ponas kapitone — atsake
nusygandias inwalidas: Du-
szakas prisake, idant butie
priesz diena nukirptu; asz ga-
na rupynausy kas mane nu-
kirps, sztai Katre pasygailejo
manias ir zirklems ka awes-
kiarpa — nukirpo. Diewazi
ponas kapitone, ijje sake, jog
labai gerai, ir....

— Tilek senas gremezde, ba
kad asz Diewo ne bijotau ir
kad ne butu man gaila tawo
senu kaufu, tai taw inkrestau
koke 40 lazdu, jog net welnei
pekloje uz uodegu nusytweria
kazoka szoktu!

— O kur Gomulka? Dusza-
kai, ar nusiuntei jio?

— O kaip-gi, ponas kapi-
tone, tikrai ten beda su juom,
ba jiam badai waikinas nu-
skendo.

— Kas wela? sunus nusken-
do! Tai taw! jis gal ne ateis,
o ir taip jius suwis mazai. Nes
biednas zmogelis! ir kada tas
atsytiko?

— Wakar sugrizo bernas
mano gaspadines ir kalbejo,
jog per ciela nakti jeszkojo jio
wandenije su ziburiu ir ne ra-
do, — badai jauniawes.

— Tpfu po welniu, tai bai-
sy naujiena.... kaip man, tai
man isz tikro reike kiba pasy-
kart; czion smotras, warduwas,

